

A nyár örömei

Egy kertben játszottunk. Tele volt gazzal. Aztán elgurult a labda. Mind kerestük, sokáig. Aznap egész sötétig kerestük, de nem lett meg. Összecsípett a csalán, meg a Pircsit valami bogár vagy pók is megcsípte, úgyhogy megdagadt a lába. A Jancsi elesett és a téglától meg az üvegtől nagyon vérzett a térde. Az anyukája megverte és nem engedte ki sokáig.

Volt egy pocsolya, Egyszer, amikor esett az eső, lett egy pocsolya, aztán utána is mindig volt. Sokat saraztunk, meg fröcsköltünk meg mindenfélét dobáltunk bele. A Bélu s fürdött is benne, de beteg lett. Azt mondják a gyerekek, a kertnek nincsen gazdája. Pedig szép nagy kert, és az a jó, hogy van benne mindenféle drót meg vas, meg sok tégl a /törött/, ami jó krétának, meg dobálni, és apró, színes üvegek. Mindenki gyűjti ezeket a dolgokat, meg spárgát is találtunk. Azt játsszuk, hogy kinek van több színes üveg, meg szög, meg drót, meg ilyesmi. Egyszer a Gyulus azt mondta, hogy igen, de jön a kert gazdája, és elveszi tőlünk, amit gyűjtöttünk, mert az övé a kert, csak nem lakik itt. De mi kinevettük, mert tudjuk, hogy a kertnek nincs is gazdája. Nagyon jó kert ez, mindenfélét lehet benne játszani, meg elbújni is, mert olyan nagy a gaz, hogy senkinek nem lát ide az anyuja meg az apuja.

Most már van iskola. De most is mindig ide jövünk sulis után, és itt vagyunk sötétig, a Pisti azonban mindig elmegy, mert még kicsi, és megnézi a tévémacit.

Egyszer az Andi azt játszotta, hogy megfogta a Feri fütyijét. Akkor sokáig csak ilyeneket játszottunk, csak a Micinek piros lett a puncija, és azt mondták a lányok, hogy többet nem szabad levenni a bugyit, mert kikapnak. De azóta is sokszor szoktuk ezt játszani. A Jancsi elvette a Gyulusnak a drótját, meg a lapos kavicsot, de a Gyulus úgy megverte, hogy vérzett az orra.

Jött egy idegen nagyfiú, az mindig nyomorgatja a kisebbeket, meg elveszi tőlük a szöget, meg a drótot, amit gyűjtöttünk. Félünk tőle, de a háta mögött szoktunk mindenfélét mutogatni, ezen aztán nevetni szoktunk, a nagyfiú meg mérges, mert nem tudja, hogy min nevetünk. De a Berci szokott vele barátkozni, pedig ő is szokott mutogatni a háta mögött, csak nem mindig.

A Bercit nem szeretjük. Sok színes üvegje van, és mindig dicsekedik vele .

A Sári engedi mindenkinek megfogni a punciját, de én nem szoktam megfogni. Csak kétszer fogtam meg a nyáron. A Pircsi meg az

Andi csak nekem engedi meg, de egyszer láttam, hogy a Pircsi leselkedett, amikor a Gyulus pisilt a bokorba. Mert van itten bokor is, mert nagyon szép nagy kert ez, csak elgurult a labda,

És sokat kerestük, és mindig keressük, de eddig még nem találtuk meg. Pedig minden gyerek nagyon szeret labdázni.

Mindent lehet játszani itt a kertben, olyan jó itt. Csak az a baj, hogy este mindig mondják, hogy mért piszkoltuk össze a ruhánkat, pedig csak a Gyulus, a Berci, az Andi, meg a többi gyerek szokott sárral dobálózni, én nem szoktam, csak ritkán-ritkán.

Van egy nagy gödör, a Pisti egyszer beleesett, úgy kellett kihúzni, a lábára meg a nyakára tettünk drótot, és úgy. De nagyon kék lett, meg piros, és aztán többet soha nem esett bele a gödörbe, pedig ő még tényleg nagyon kicsi.

A labdát még sokszor keressük, de nem mindenki. Biztosan a nagyfiú lopta el. Utáljuk a nagyfiút, meg a többi kertben is utálják a gyerekek, mert mindig verekszik és nem enged játszani, amit akarunk, hanem azt kell játszani, amit a nagyfiú.

Ezek voltak a nyár örömei.

Meg szoktunk várat építeni, meg boltost játszani is szoktunk.

Most már kezd ősz lenni, és gyakran esik az eső. Azért még nincs hideg, és sokszor itt vagyunk a kertben. Csak azt nem tudom, hogy ha a fagyipéznünkön veszünk egy új labdát, akkor lehet vele játszani télen is, amikor hó lesz? Vagy csak majd nyáron fogunk labdázni?

Vagy mikor?